

DÁM ĐƯƠNG ĐẦU VỚI ĐỊNH MỆNH PHŨ PHÀNG

Với đôi mắt tinh anh và chiếc cà-vạt thắt đúng kiểu, Jacques Théberg - thanh niên tàn tật - có đầy đủ tư cách và đáng điều đúng đắn của bất cứ ông giám đốc bình thường nào khác! Thật thế, Jacques Théberg điều khiển một tiểu công ty chuyên phối hợp các dịch vụ lo cho người tàn tật tại gia. Công ty có 80 nhân viên làm việc trong toàn Montréal, nước Canada. 80 nhân viên dành ra 3000 giờ mỗi tháng để phục vụ tại gia cho 560 người tàn tật.

Quả thật cuộc đời đã không mỉm cười khi chào đón Jacques Théberg. Cậu bé sinh ra không chân và không tay, ngoại trừ hai bàn chân nhỏ xíu. Rất may là Jacques được gia đình thương yêu và nuôi dưỡng bình thường. Càng lớn, Jacques càng thâm hiểu:

- Trong cuộc sống, điều quan trọng không phải những gì chúng ta có, nhưng là những gì chúng ta làm nên, thực hiện được.

Do đó, Jacques Théberg không buông xuôi đầu hàng trước một định mệnh gọi là "phũ phàng", như người đời thường nói. Jacques không chấp nhận thái độ buông xuôi cầu thả nơi người tàn tật cũng như thái độ kiêu căng và thiếu kính trọng nơi những người may mắn gọi là "bình thường"!

Từ khi bước vào tuổi trưởng thành - 18 tuổi - Jacques Théberg chính thức hưởng quy chế được có các nhân viên xã hội đến chăm sóc tại gia. Nhưng cũng từ ngày đó chàng cay đắng hiểu rằng:

- Thật ra, không ai chăm sóc mình chu đáo cho bằng chính mình tự chăm sóc cho mình!

Jacques tâm sự:

- Tôi ngạc nhiên khi thấy có người bỗng trở thành trợ tá xã hội, đến nhà giúp tôi, chỉ vì họ bị mất việc ngày hôm trước! Họ dấn thân trong ngành trợ tá tại tư gia mà lại hoàn toàn mù tịt về các đòi hỏi của công việc.

Hiểu và kinh nghiệm như thế, nên Jacques Théberg nghĩ đến việc thành lập một tiểu công ty, chuyên điều hợp các nhân viên có nhiệm vụ chăm sóc người tàn tật tại gia. Tiểu công ty đặc biệt tuyển chọn các nhân viên trợ tá được huấn luyện kỹ lưỡng, làm sao để người tàn tật được phục vụ nghiêm chỉnh trong hoàn cảnh đau thương của mình.

9 năm dài trôi qua trong kinh nghiệm đau thương của một người tàn tật, sống hoàn toàn lệ thuộc người khác, kể cả những chăm sóc vệ sinh kín đáo và tế nhị nhất. 9 năm đủ để chín mùi một dự án nhân đạo, hoàn toàn tôn trọng phẩm giá người tàn tật.

Đầu năm 1995, Jacques Théberg chính thức thành hình tiểu công ty "Gesti-Soins - Tổ hợp chăm sóc" và do chàng điều khiển. Tiểu công ty nhằm mục đích nâng cao phẩm chất phục vụ người tàn tật chứ không hề nghĩ đến chuyện thương mại kiếm lời. Vì thế, ngay từ buổi đầu, Jacques Théberg gặp rất nhiều khó khăn trong vấn đề tài chánh để có thể khởi đầu hoạt động của công ty.

Tuy nhiên, chàng không hoảng sợ hoặc hèn nhát đầu hàng. Chàng cương quyết đi đến cùng và chàng đã thành công. Tiểu công ty Gesti-Soins hân hạnh chào đời và vị giám đốc là thanh niên tàn tật 27 tuổi, không chân và không tay.

Jacques Théberg tâm sự:

- Tôi tự xem nỗi bất hạnh tàn tật của tôi như một cơ may. Tự bản tính, tôi thuộc loại người ưa phản kháng. Thế nhưng, thay vì tổ

chức các cuộc biểu tình chống đối, hoặc đòi hỏi quyền lợi, tôi tự nhủ: mình phải tự tìm ra giải pháp khác, một giải pháp ôn hòa và hoàn toàn tôn trọng phẩm giá con người, đặc biệt là người tàn tật. Tôi thâm hiểu rằng, trong cuộc đời, điều quan trọng không phải những gì chúng ta có, nhưng là những gì chúng ta làm nên, thực hiện được.

... Bấy giờ, ông Gióp lên tiếng nói như sau: "Ôi, nếu có ai cân được sự sầu muộn của tôi, và đặt lên cân nỗi cực khổ của tôi mà so sánh! Sẽ thấy nó nặng hơn cát biển, vì thế mà lời nói của tôi lạc lõng. Những mũi tên của Đấng Toàn Năng đâm vào tôi, và tâm trí tôi uống lấy nọc độc của chúng; nỗi niềm kính sợ THIÊN CHÚA bao vây tôi .. Ai sẽ cho tôi đủ điều tôi ước nguyện, chớ gì THIÊN CHÚA thực hiện hy vọng của tôi! Chớ gì THIÊN CHÚA nghiền nát tôi, chớ gì THIÊN CHÚA giơ tay tiêu diệt đời tôi! Thì ít ra tôi cũng được một niềm an ủi, tôi sẽ reo vui trong hình khổ khốn khiếp, vì đã không chối bỏ lời Đấng Thánh" (Sách Ông Gióp 6,1-10).

("Le Devoir", Journal de Montréal, Canada)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt